

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 3
Isus și Nicodim

1 Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor. 2 Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis :

„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu ; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”

3 Drept răspuns, Isus i-a zis : „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

4 Nicodim I-a zis :

„Cum se poate naște un om bătrân ? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască ?” 5 Isus i-a răspuns :

„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

6 Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh.

7 Nu te mira că ți-am zis : „Trebuie să vă nașteți din nou.”

8 Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

9 Nicodim I-a zis : „Cum se poate face așa ceva ?” 10 Isus i-a răspuns :

„Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri ?

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

11 Adevărat, adevărat îți spun că Noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut ; și voi nu primiți mărturia Noastră.

12 Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești, și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești ?

13 Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului care este în cer.

Șarpele de aramă

14 Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, 15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

18 Oricine crede în El nu este judecat ; dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

19 Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vadăască faptele.

21 Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.” (Va continua)

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 187 / D. 1 Octombrie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 5 OCTOMBRIE 2017

„Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine”
PSALMUL 34 : 5

- Să le modelați viețile
- Caracterul rugăciunii
- Tabloul admirat la expoziție
- Cocoșul galic
- Influența negativă a fumatului
- Proverbe despre chibzuință
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Fapte sau vorbe ? (II)

„Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei ; și s-a umplut casa de mirosul mirului.

Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis : „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor ?” (Evanghelia după Ioan 12 : 3 - 5)

Iuda prin ce a făcut, practic și-a arăta disprețul față de Domnul Isus ! Cu alte cuvinte, el i-a transmis Mariei, (în auzul celor din jurul lor), acest mesaj :

„Lui Ți-ai găsit să-I faci un cadou ? Dacă chiar voiai să faci ceva folositor, trebuia să dai banii aceștia săracilor, nu Lui Isus. El nu merită”.

În ce situație L-a pus pe Isus, s-a pus pe sine dar și pe Maria ! Dacă era să-i răspundă după gravitatea gestului, Domnul Isus ar fi trebuit ca să-l dea afară pe Iuda, imediat și să rupă orice legătură cu un astfel de om care a dovedit un caracter josnic !

Iuda, (deși era doar venit în vizită acolo, nu îi era nici superior Mariei și nu avea practic nici un fel de autoritate în casa ei), totuși a întreat :

„De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor ?” (Evanghelia după Ioan 12 : 5) A greșit și prin faptul că a spus prețul cadoului.

În mod normal rupi eticheta cadoului pe care îl oferi, datorită faptului că dragostea nu este o formă de comerț : „Îți ofer atât, ai grijă să-mi faci un cadou de-o valoare apropiată !”

Iuda a mai spus și ce-ar fi trebuit să facă Maria, după ce-a cumpărat cadoul ... să-l revândă pentru a da bani săracilor, nu lucruri ! Iuda părea a fi acolo șeful. El decidea ce-ar fi trebuit să facă fiecare cu banii lor, cine merită ceva, ce să dea, cui să dea etc.

III. Isus este Cel ce intervine : iartă și face pace

„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine ; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară : căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

Și voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi”. (Evanghelia după Ioan 6 : 37 - 39)

Este admirabilă reacția Domnului Isus ! El nu l-a exclus pe Iuda din grupul lor, ci l-a iertat și nu i-a pus nici măcar o întrebare, (pentru a-l face să-și verifice motivațiile gesturilor lui), ci i-a spus doar atât :

„**Las-o în pace** ; *căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele ...* ”. (Evanghelia după Ioan 12 : 7) Dar este limpede că aceste comentarii ale lui Iuda Iscarioteanul, au adus supărare în sufletul Mariei, i-au stricat bucuria, au urâtit atmosfera etc., doar pentru că Iuda Iscarioteanul, avea alte idei ...

Concluzie :

Cu cine mă asemăn ?

- Cu Maria (înfăptuitorul, cel ce este darnic și-I face cadouri lui Isus) ?
- Cu Iuda Iscarioteanul (comentatorul, judecătorul care înveninează atmosfera din locul în care este prezent), sau :
- cu Domnul Isus (care mai dă o șansă, mai iartă încă o dată, îngăduie ...) ?

Apostolul Pavel le-a scris creștinilor din Corint : „*De aceea să nu judecați nimic înaintea de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu*” . (I Corinteni 4 : 5) De multe ori greșim, (fiind totuși bine intenționați și dorind să facem pace între două persoane), deoarece nu așteptăm ca Dumnezeu să intervină !

Povestiri cu tâlc !

Un om de 40 de ani își mai aduce aminte foarte bine o remarcă făcută cu 25 de ani în urmă, atunci când fratele său mai în vârstă a remarcat : „*Atunci când speli motocicleta, nu știu cum o faci să arate așa de bine. Eu nu pot să o fac așa de bine.*” Poate că a spus-o doar în speranța că fratele său mai tânăr o va spăla în fiecare săptămână ! Indiferent însă de motivația acestuia, ceva așa de simplu a lăsat o mare impresie. Aveți și voi un frate sau o soră mai mici decât voi ? Poate că nici nu vă imaginați cum ați putea să le modelați viețile cu simple complimente ca și acestea ! În Biblie, (în cartea Proverbe, capitolul 25 : 11) scrie că : „*Un cuvânt spus la vremea potrivită este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint*” . Cum putem înțelege acest verset ? *Există oare mere de aur ?* La această întrebare cei mai mulți ar răspunde, (siguri pe ei) : *Nu !* Se știe mai puțin că *mere de aur* (era în vechime), expresia folosită pentru portocale ! Dacă înțelegem proverbul așa, deducem că în viață contează foarte mult nu doar ce spunem, (cuvântul de valoare care poate fi *de aur*, adică de mare preț pentru cel care are nevoie de el), ci și felul în care îl spunem ... în așa fel încât să fie bine primit !

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

Strigătele mele pot fi oare socotite ca o rugăciune ? Nu sunt acestea numai niște vorbe, sau cuvinte goale ? Ajung el oare mai sus de acoperiș ? Dacă nu se află mai multă seriozitate spirituală și o voință mai fermă în rugăciune, ea nu va fi o rugăciune pe care Dumnezeu s-o asculte” .

Neputinciosul meu prieten, neputința ta este o rugă puternică, care se suie către inima de Tată a Lui Dumnezeu. El a ascultat-o din prima clipă, când tu i-ai expus cinstit necazul tău. El își pleacă zi și noapte urechea spre pământ, pentru a asculta dacă vreunul din copiii Lui neputincioși, l Se adresează la vreme de necaz.

Ascultă mai departe : Nu rugăciunea ta este aceea care-L pune pe Dumnezeu în mișcare pentru a te mântui. Nu, ci ruga ta este un rod produs de ciocănitul lui Isus la inima ta, și care ți-a spus că EL vrea să intre la tine, în necazul tău. Tu crezi că totul ți-e refuzat, pentru că nu știi să te rogi.

Prietene, ceea ce este hotărâtor în rugăciunea ta, este tocmai neputința de care te plângi tu. Rugăciune însemnează a-ți deschide inima, lăsându-L pe Isus să intre în necazul tău. Neputința mea este aceea care-i deschide larg ușa lui Isus, pentru a-l da acces la toate necazurile mele ... (Continuarea în numărul viitor)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” .

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

216. Omul fără Dumnezeu

Un tablou al unui pictor tânăr era mult admirat la expoziția de tablouri a unui oraș. Tabloul acesta înfățișa un viscol care îndoia și rupea crengile arborilor. Ploaia cădea torențial. Nu lipseau din cadru nici fulgerele care străbăteau văzduhul. Sub un copac se vedeau tupilați doi băiețași înfrigați de furtună. Acest tablou impresionant înfățișa mărăț, grozăvia unei tempestăți [n.r. *furtunil*] trecătoare. Îi lipsea însă ceva : punctul liniștitor, nota religioasă. Copiii refugiați sub copac nu erau înfățișați cu vreun gest al încrederii în Dumnezeu. Viața omenească cu viforele ei, cu multele ei năcazuri și loviturile ale sorții, adesea se aseamănă cu acest tablou. Nici aici nu vedem semnul de tărie sufletească, caracterul religios biruitor de adversități ale sorții. Nu-l vedem, pentru că vedem numai pe omul, care se crede tare, care tună și fulgeră în jurul lui, dar la Dumnezeu nu se gândește. Un asemenea tablou vedem când părinții nu împărtășesc copiilor educație religioasă, nu se roagă cu ei și nu le vorbesc de Dumnezeu.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cocoșul galic** - E emblema națională a Franței revoluționare [n.r. la ora actuală este simbolul neoficial al Franței]. De multe ori, vorbindu-se despre Franța, i se spune „Cocoșul galic”. Această emblema are o dublă explicație : 1. Romanii îi numeau gali pe locuitorii Franței de azi și se pare că le-au dat acest nume, fiindcă mulți dintre ei purtau mușuri roșcate. Aceste mușuri le-au evocat creștele cocoșilor, iar în latinește *gallus* înseamnă cocoș. 2. După revoluția de la 1879, în căutarea unei embleme pentru baterea monedelor noi (care să înlocuiască „ludovicii”), juriul, instituit pentru concurs, a recomandat un cocoș, gândindu-se la deșteptare, la vigilență, la trezirea conștiințelor. Poporul însă, când a văzut „cocoșul” pe monedele de 20 de franci, a făcut legătură cu vechii gali. Cocoșul a fost decretat emblema națională. Mai târziu, Napoleon a desființat acest simbol. Dar cocoșul a revenit o dată cu revoluția de la 1830, începând să fie aplicat și pe drapele. Sub a Treia Republică (1871) a căpătat o mai mare răspândire (pe monede în special), a devenit alegoria Franței.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 5. Boli coronariene și cancer

Dar tutunul este dovedit un dușman a zeci de mii în fiecare an și guvernul pare să închidă ochii în fața acestei realități. Să privim în față și cinstit motivul care stă la baza acestui paradox.

Orice partid politic care ar ataca cele cinci miliarde de dolari ale industriei tutunului ar comite o sinucidere politică. Societățile cu merișoare pot să se scalde în noroi, dar nu merișorii goliați ai nicotinei. Cu toate că guvernul numără cu sutele de mii pe ucizii săi prin tutun, nu renunță să numere nici milioanele de dolari realizate din taxe pe țigări, părand a fi lipsit de conștiință ...

De ce își bagă oamenii capul în lațul obiceiului de a fuma ? Nu din cauză că ar fi o senzație plăcută, deoarece la început mulți au grețuri.

De ce încep atunci să fumeze ? Îmi amintesc de sosirea noastră la Philadelphia după unul din turneele din Africa.

În timp ce făceam cumpărături într-un mare magazin, fetița noastră în vârstă de trei ani a băgat niște bucățele de hârtie în gură. După ce i le-am scos am întrebat-o : "Linda de ce ai băgat aceste bucățele de hârtie în gură ?" "Tăticule, orice om în America are foc în gură ; acesta este focul meu", mi-a răspuns fetița. (Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre chibzuință

• Măsoară de zece ori, taie o dată. • Cât nu vezi patruzeci de nuci la un loc, nu azvârli cu piatra. • Chiar de găsești aur pe jos, întâi numără-l și abia apoi ia-l. • Strămtorează-te în zilele largi, ca să trăiești din larg când ai să te afli la strâmtoare. • Omul devine - pur și simplu - o mașinărie, atunci când îi lipsește chibzuința sau, mai exact, conștiința. Speranța nu este altceva decât o consecință a chibzuinței. Câtă vreme speranța nu e clădită pe o adevărată chibzuință, ea rămâne doar o autoamăgire. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*” . (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*” . **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*” . (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”